

Düştüm Yollara

– Mücella Pakdemir · 09 Haziran 2019

.
Ayağım dinlemez oldu sözümü,
Hükmeder bedene, başa, kollara.
Bilmece sen isen yok ki çözümü!
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Parayı, jetonu evde unuttum,
Gecenin köründe yayan yol tuttum.
Kahretsin; yönümü sana doğrulttum!
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Kurşun gibi ağır, havada sis var.
Seçilmiyor ağaç, kaldırım, duvar.
Mühim değil bunlar bekliyorsa yâr.
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Etrafta garip bir sessizlik hâkim.
Gören olsa sorar: “Bu budala kim?”
Gece saat iki; aylardan ekim.
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Dostlar söylemese bilmeyecektim,
Hasret selamını almayacaktım.
Tövbe, yeminliydim, gelmeyecektim!
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Hayalin beynimi bela didiyor.
İradem kuş gibi uçup gidiyor.
Faturayı yine kalbim ödüyor.
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Gönlüm bulanıyor; gözümde buğu.
Kanıyor yaramın taze kabuğu.
Bu defa ben çektim kısa çubuğu.
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Hâlimi bir görsen kesin gülersin.
Biraz alay eder, hıncın bilersin.
Belki, bir ihtimal, özür dilersin.
Bak işte; yeniden düştüm yollara.
Aceleye gelmiş; ters giyinmişim.
Yahut geçen defa ters soyunmuşum.

Sersefil, kapına aç dayanmışım.
Bağışla; aniden düştüm yollara.
Rezillik benimki, aşktan çok öte.
İnsanlıktan çıkıp dönmüşüm ite.
Çekip gidemedim meçhul gurbete.
Bilmiyorum neden düştüm yollara.
Mücella Pakdemir